

AMB ESTAT PROPI:

Fresno, una anècdota

ANTONI COSTES

DE LA SECRETARIA
GENERAL
DE L'ESPORT

Diuen les cròniques futbolístiques, que hi hagué una vegada un equip que va fer una plantilla per no baixar, però que partit a partit els jugadors anaven guanyant equips en una competició europea en la qual participaven. Ningú no esperava que arribessin a la final, i van fer-ho. Dissortadament, però, la van perdre. Van desaparèixer de sobte totes les lloances envers l'equip. Només es va parlar de la nefasta nit de l'equip. La temporada següent, l'equip va tastar les mels de la segona divisió.

Alguns esperen que es repeteixi la història amb dos protagonistes diferents: la final de Fresno i la Secretaria General de l'Esport, que donava recolzament a la Federació Catalana de Patinatge-Hoquei Patins.

Anem a pams. Ara tothom vol treure pit, però cal recordar algunes coses per situar tothom al seu lloc:

La Federació d'Hoquei Català no va fer la seva inscripció a la FIRS fins el 18 de març de 2004, quan Niubò ja era secretari general de l'Esport. Llavors, què s'ha fet durant el mandat de CiU en el tema de les seleccions catalanes? Només declaracions, moviments estratègics de provada ineficàcia i poc més. Quan ens vam fer càrrec de la Secretaria de l'Esport, no hi havia ningú que tingués com a tasca específica la defensa de l'esport català en l'àmbit internacional. I és que per no haver-hi no hi havia ni partida pressupostària; només els 36.000 euros que es donaven com a subvenció al COC. No em valen ara les declaracions d'en Mas i d'en Duran, i menys quan tots els del món esportiu lleidatà sabem que després que un diputat de CiU de Ponet fes un exercici de

valentia demanant la modificació de la Ley del Deporte, va rebre no només la burla del senyor Miguel Ángel Rodríguez (MAR), sinó la reprimenda de Duran i del propi, aleshores president, Pujol, perquè el clima polític (CiU donava suport al PP) no ho aconsellava.

Hom es queda també estorat quan llegeix les declaracions del responsable d'esports del PSC: "A la Secretaria de l'Esport les coses no s'han fet bé. No hem perdut d'un sol gol, sinó de golejada". És l'habilitat que tenim els animals intel·ligents: articular fonemes que quedin bé sintàcticament. Els animals intel·ligents ben intencionats, tanmateix, a la vegada cerquen que el contingut del seu discurs s'ajusti a la realitat. I la realitat diu que hem perdut per golejada, però

● Els catalans no ens
● hem de sentir gens
● acomplexats pels
● fets de Fresno

tothom que no sigui un furibund racionalista sap que el número fred no es pot interpretar sense albirar la subjectivitat que amaga. I quin govern ha influït perquè amb males maneres sigui negada l'aspiració de la Federació Catalana? Quin govern va collar les rosques (tot i que podria tenir proves per parlar d'extorsió) a l'assemblea de la FIRS perquè es votés a mà alçada en contra dels estatuts i impartint una lliçó de democràcia pròpia de les Corts franquistes?

Senyor Baliu, qui és el valent que sense tenir l'anonimat garantit posa el coll mentre els membres de la Federació Espanyola feien fotos per retratar als insumissos?

Difícilment cap secretaria de la Generalitat és prou forta com per lluitar contra l'aparell de l'Estat.

Aparell que recordem-ho si que ha exercit pressions sobre tercers països. Senyor Baliu, no és precisament ERC qui està federada amb el PSOE. No és Esquerra qui ha de posar oli a l'engranatge de l'enteniment entre el Govern català i el Govern espanyol.

Prefereixo no comentar les raons dels opositors a l'ingrés de la Federació Catalana a la FIRS, perquè els arguments es desmunten per ells mateixos: "El todo contra la parte" (i què fa la selecció espanyola -todo-, jugant contra la parte -Anglaterra); "a Espanya només la pot representar una selecció" (evidentment, ja que Catalunya té una llei progressista i la selecció no és de Catalunya, sinó de les federacions); i podria seguir amb tot de raonaments absurds que fan

que em revel·li i digui: prou! Per què m'he de justificar pel fet de ser català i més tal veient com se'm tracta?

Els catalans no ens hem de sentir gens acomplexats per com han anat les coses. No hem de defallir. Hem de cercar la unitat, ja que ens queden molts fresnos per endavant, tants com federacions hi ha. I tard o d'hora alguna caurà. Jurídicament la raó està del nostre costat.

Un cop he buidat el que tenia al pap, miraré endavant i seguiré treballant per l'esport lleidatà, català i internacional, perquè en el nostre món el concepte *Glocal* (Global i local) té més vigència que mai.

Ah!, i m'oblidava: que els esportistes continuïn entrenant i els tècnics programant entrenaments. Ara ja ningú no pot afirmar amb rotunditat que no es pot barrejar l'esport amb la política (frase de l'estil "futbol és futbol"), perquè la política esportiva és la que s'ocupa de organitzar l'esport perquè els esportistes puguin rendir al màxim nivell i la població tingui accés a una pràctica esportiva de qualitat. I això no es fa donant puntades de peu a una pilota.